

Két matróz

Éjszaka volt, s csak a holdfény hajnali gyenge világa,
S néhány utcai lámpa derengett még a homályba.
Csend volt, szél sem fújt, s az eső sem esett napok óta,
S jött már szép lassan közelítve a hajnali óra.

Két matróz lépett ki az egyik ház kapualján,
S lassan a város széle felé ballagtak az utcán.
Útjuk már kora hajnal a tengerpart fele tartott,
S egy órás gyalogútnyira voltak már csak a parttól.

Később aztán meglátták mindketten a tengert,
S mindkét lábuk a látványtól helyben gyökeret vert.
Jó közelítéssel kétszáz méterre a parttól
Egy óriási vitorlást láttak, a színe sötét volt.

Ekkor már felkelt a Nap, és látták amiképpen
Két ember lógott fölakasztva a tat közelében.
Rajtuk kívül nem volt más a fedélzeti részen,
Egy keselyű körözött csak a holttestek közelében.

Este levonták már a vitorlákat, s kevesebbet,
Pár kisebbet hagytak az éjjel csak kifeszítve.
Egy nagy sárkány volt a hajó orrára faragva,
Így úszott a vitorlás lassan a part fele tartva.

Ekkor a matrózok megjöttek, s állva figyelték
Érdeklődve a part mellől a hajó kikötését.
Ám a hajó úgy tűnt, hogy nem készül kikötésre,
Mert nem jött föl senki se még a fedélzeti részre.

Így is azonban a sziklás tengerpart fele tartott,
Egyre közelgett, és már majdnem elérte a partot.
Így történt, hogy húsz-harminc méterre a parttól
Egy sziklára futott, és megsüllyedt a hajóorr.

És mialatt szép lassan vízzel telt a hajótest,
Tűz gyúlt, s már megemésztett pár belső helyiséget.
Ekkor felrobbant a hajó mindent betemetve,
Ezzel a két matrózt végső nyugalomra helyezve.